

عنوان مقاله:

بررسی وضعیت زنان در برنامه های توسعه اقتصادی، اجتماعی، و فرهنگی پس از انقلاب

محل انتشار:

فصلنامه زن در فرهنگ و هنر، دوره 6، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

فرشاد مومنی - استادیار دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبایی

سمیه ارضرومچیلر - کارشناسی ارشد علوم اقتصادی دانشگاه علامه طباطبایی

عطیه هنردوست - کارشناسی ارشد علوم اقتصادی دانشگاه مفید

خلاصه مقاله:

دستیابی به توسعه و بهبود کیفیت زندگی از آرمانهایی است که همواره ذهن بشر را به خود مشغول کرده است. یکی از مقولات بسیار مهم در امر توسعه، که مدتها مورد غفلت نظریه پردازان و سیاستگذاران قرار گرفته بود، موضوع زنان است. از این رو، در این پژوهش، هدف بررسی وضعیت و موقعیت زنان در برنامههای توسعه پس از انقلاب است. روش استفاده شده، توصیفی تحلیلی است و تحلیل یافتهها بر اساس الگوی نظری نهادگرایی، با تاکید ویژه بر دیدگاه های آمارتیا سن، انجام شده است. نتایج حاصل از پژوهش نشان میدهد، عمق اختلاف و تفاوت برنامه اول و دوم توسعه با نظریه های سن بسیار زیاد است و مهمترین عامل موثر در این تفاوت، رشد محور بودن این برنامههاست. با توجه به رویکرد غالب در برنامه سوم، یعنی توانمندسازی زنان، با تاکید بر فراهم کردن زمینه های لازم برای افزایش مشارکت زنان، حرکتی همسو با دیدگاه سن صورت گرفته و توجه به آموزش، بهداشت، اشتغال، مشارکت سیاسی، و ... به منزله روشهایی برای افزایش توانمندیهای زنان در نظر گرفته شدهاند. روح حاکم بر برنامه چهارم توسعه، ایده جنسیت، و توسعه و ارتقای سطح کیفیت زندگی افراد، از طریق تحول اساسی در متغیرهای اقتصادی، آموزشی، و بهداشتی مورد توجه قرار گرفته است. مروری بر شاخصهای توسعه انسانی، توسعه جنسیتی، و توانمندسازی زنان نشان میدهد که طی اجرای برنامههای اول تا چهارم، وضعیت زنان از لحاظ بهداشت و آموزش بهبود نسبی پیدا کرده است.

کلمات کلیدی:

آمارتیا سن، زنان، برنامه های توسعه، توانمندسازی زنان، شاخص توسعه انسانی، شاخص جنسیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1771888>

